

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1342/2008

av den 18 december 2008

om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med rådets förordning (EG) nr 423/2004 av den 26 februari 2004 om åtgärder för återhämtning av torskbestånd ⁽²⁾ är att säkerställa att torskbestånden i Kattegatt, Nordsjön, inklusive Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen, väster om Skottland och Irländska sjön, inom fem till tio år kan återhämta sig och uppnå de säkra gränser för bestånden som forskarna rekommenderat.
- (2) Enligt aktuella vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (Ices) har de minskningar av torskfångsterna som de totala tillåtna fångstmängderna (TAC), de tekniska åtgärderna och de kompletterande ansträngningsbegränsande åtgärderna, inklusive övervakning och kontroll för att förhindra att torsk som härrör från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske fångas och landas, tillsammans har gett upphov till varit långt ifrån tillräckliga för att minska fiskedödligheten till de nivåer som krävs för att torskbestånden ska kunna återuppbyggas, och inget av de fyra torskbestånd som omfattas av förordning (EG) nr 423/2004 visar tydliga tecken på återhämtning, även om Nordsjöbestånden visar vissa tecken på förbättring.
- (3) Det förefaller nödvändigt att förstärka systemet och att införa en långsiktig plan för att uppnå ett hållbart utnyttjande av torskbestånden på grundval av maximalt hållbart uttag.
- (4) Enligt de senaste vetenskapliga rönen, i synnerhet om tendenserna för de marina ekosystemen på lång sikt, är det inte möjligt att exakt fastställa önskvärd nivå på biomassan på lång sikt. Följaktligen bör målet i den långsiktiga planen ändras från att vara baserat på biomassa till att vara baserat på fiskedödlighet, och detta bör också tillämpas på de tillåtna fiskeansträngningsnivåerna.
- (5) Torskbestånden i Nordsjön delas med Norge och är underställda gemensam förvaltning. Åtgärderna i denna förordning bör vederbörligen beakta samråden med Norge i enlighet med fiskeriavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge ⁽³⁾.
- (6) Om vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) inte kan rekommendera en TAC på grund av bristen på tillräckligt korrekt och representativ information bör det antas bestämmelser som gör det möjligt att fastställa TAC på ett konsekvent sätt även vid brist på data.
- (7) För att säkerställa att målen för fiskedödlighet uppnås och bidra till att minimera mängden fisk som kastas överbord, måste även fiskemöjligheter i form av fiskeansträngning fastställas på nivåer som överensstämmer med den fleråriga strategin. Sådana fiskemöjligheter bör i möjligaste mån fastställas per typ av fiskeredskap på grundval av nuvarande fiskemetoder. Det bör föreskrivas att förvaltningssystemets effektivitet ska ses över regelbundet, och att det särskilt säkerställs att systemet för reglering av fiskeansträngningen ses över när torskbestånden har nått sådana nivåer att de kan utnyttjas på grundval av maximalt hållbart uttag.
- (8) Nya mekanismer bör införas för att uppmuntra fiskare att delta i program för att undvika torskfångst. Sådana program för att undvika torskfångst och minska mängden fisk som kastas överbord har större möjlighet att bli framgångsrika om de utarbetas i samarbete med fiskerinäringen. Följaktligen bör sådana program som utarbetats tillsammans med medlemsstaterna anses vara ett effektivt sätt att främja hållbarhet, och deras utarbetande bör uppmuntras. Dessutom bör medlemsstaterna utöva sina befogenheter att ge tillträde till torskfiske så att fiskarna uppmuntras att fiska på ett sätt som leder till ett mer selektivt fiske som är mindre skadligt för miljön.
- (9) Fastställandet och fördelningen av fångstbegränsningar, fastställandet av beståndens minimi- och försiktighetsnivåer och fiskedödligheten samt den högsta tillåtna fiskeansträngningen för varje medlemsstats ansträngningsgrupp samt utslutandet av vissa fartygsgrupper från det ansträngningssystem som fastställs i denna förordning är åtgärder av yttersta vikt för den gemensamma fiskeripolitiken. Det är lämpligt att rådet förbehåller sig rätten att utöva direkta genomförandebefogenheter i dessa specifika frågor.

⁽¹⁾ Yttrande av den 21 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 70, 9.3.2004, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 226, 29.8.1980, s. 48.

- (10) De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av vissa bestämmelser i denna förordning särskilt avseende anpassning av begränsningar av fiskeansträngningen inom ramen för den högsta tillåtna ansträngning som rådet fastställt bör antas i enlighet med rådets beslut nr 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (11) För att kunna garantera efterlevnad av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör det införas ytterligare kontrollåtgärder utöver dem som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾.
- (12) Det bör fastställas regler för att den långsiktiga plan som införs genom denna förordning, med beaktande av situationen för de berörda bestånden, ska kunna anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽³⁾ och enligt artikel 21 a i i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden ⁽⁴⁾, eller alternativt en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002 och enligt artikel 1 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.
- (13) Förordning (EG) nr 423/2004 bör upphävas och ersättas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs en plan för fyra torskbestånd i följande geografiska områden:

- Kattegatt.
- Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen.
- Väster om Skottland.
- Irländska sjön.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller, förutom definitionerna i artikel 3 i förordning (EG) nr 2371/2002, följande definitioner:

- ansträngningsgrupp*: en medlemsstats förvaltningsenhet för vilken fastställs en högsta tillåtna fiskeansträngning. Den definieras av en redskapsgrupp och ett område såsom anges i bilaga I.
- aggregerad ansträngningsgrupp*: kombinationen av samtliga medlemsstaters ansträngningsgrupper med samma redskapsgrupp och område.
- fångst per ansträngningsenhet (CPUE)*: den mängd torsk, uttryckt i levande vikt, som under ett år fångas per fiskeansträngningsenhet, uttryckt i kilowattdag.
- lämpliga åldersgrupper*: åldrarna 3, 4 och 5 för torsk i Kattegatt, åldrarna 2, 3 och 4 för torsk i Irländska sjön, Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen; åldrarna 2, 3, 4 och 5 för torsk väster om Skottland, eller andra åldersgrupper som bedöms lämpliga av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).

Artikel 3

Definitioner av geografiska områden

I denna förordning gäller följande definitioner av geografiska områden:

- Kattegatt*: den del av sektion IIIa som enligt den indelning som gjorts av Internationella havsforskningsrådet (Ices) avgränsas i norr av en linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på Sveriges kust, och i söder av en linje från Hasenøre till Gnibens Spids, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.
- Nordsjön*: Ices-delområde IV och den del av Ices-sektion IIIa som inte omfattas av Skagerrak och Kattegatt samt de delar av Ices-sektion IIa som faller under medlemsstaters överhöghet eller jurisdiktion.
- Skagerrak*: den del av Ices-sektion IIIa som avgränsas i väster av en linje från Hanstholms fyr till Lindesnes fyr och i söder av en linje från Skagens fyr till Tistlarnas fyr och därifrån till den närmaste punkten på Sveriges kust.

- d) östra delen av Engelska kanalen: Ices-sektion VIIId.
- e) Irländska sjön: Ices-sektion VIIa.
- f) väster om Skottland: Ices-sektion VIa och den del av Ices-sektion Vb som faller under medlemsstaters överhöghet eller jurisdiktion.

Bestånd	Minimivär för lekbeståndets biomassa i ton	Försiktighetsnivåer för lekbeståndets biomassa i ton
Torsk i Kattegatt	6 400	10 500
Torsk i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen	70 000	150 000
Torsk väster om Skottland	14 000	22 000
Torsk i Irländska sjön	6 000	10 000

Artikel 4

Beräkning av fiskeansträngningen

I denna förordning ska den fiskeansträngning som görs av en grupp av fartyg beräknas som summan av produkterna av kapacitetsvärden i kilowatt för varje fartyg och det antal dagar som varje fartyg har vistats i ett område enligt bilaga 1. Med dag i ett område avses varje kontinuerlig 24-timmarsperiod (eller del därav) då ett fartyg vistas i området och inte befinner sig i hamn.

Artikel 5

Planens syfte

- Den plan som avses i artikel 1 ska säkerställa ett hållbart utnyttjande av torskbestånden på grundval av maximalt hållbart uttag.
- Syftet i punkt 1 ska uppnås samtidigt som följande fiskedödlighet för torsk bibehålls för lämpliga åldersgrupper:

Bestånd	Fiskedödlighet
Torsk i Kattegatt	0,4
Torsk väster om Skottland	0,4
Torsk i Irländska sjön	0,4

- För torskbeståndet i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen ska det mål som fastställs i punkt 1 uppnås, samtidigt som den fiskedödlighet för torsk i lämpliga åldersgrupper som avses i artikel 8 upprätthålls.

KAPITEL II

TOTALA TILLÅTNA FÅNGSTMÄNGDER

Artikel 6

Minimi- och försiktighetsnivåer

Minimivån för lekbeståndets biomassa och försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa för vart och ett av torskbestånden ska vara följande:

Artikel 7

Förfarande för fastställande av totala tillåtna fångstmängder för torskbestånden i Kattegatt, väster om Skottland och i Irländska sjön

1. Varje år ska rådet för det påföljande året besluta om en total tillåten fångstmängd (TAC) för vart och ett av torskbestånden i Kattegatt, väster om Skottland och i Irländska sjön. Denna TAC ska beräknas genom att följande mängder dras av från de totala uttag av torsk som enligt STECF:s beräkningar motsvarar den fiskedödlighet som avses i punkterna 2 och 3:

- En mängd fisk som motsvarar den mängd torsk från beståndet i fråga som förväntas kastas överbord.
- I förekommande fall en mängd som motsvarar andra relevanta, fiskerirelaterade orsaker till torsk dödlighet och som ska fastställas på förslag av kommissionen.

2. Denna TAC ska utifrån STECF:s utlåtanden uppfylla samtliga nedanstående villkor:

- Om, enligt prognoser från STECF, beståndsstorleken den 1 januari det år en TAC ska tillämpas understiger den minimivån för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6, ska fiskedödligheten under tillämpningsåret för denna TAC minska med 25 % jämfört med det föregående årets fiskedödlighet.
- Om, enligt prognoser från STECF, beståndsstorleken den 1 januari det år en TAC ska tillämpas understiger den försiktighetsnivå för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6 och överstiger eller ligger på samma nivå som den minimivån för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6, ska fiskedödligheten under tillämpningsåret för denna TAC minska med 15 % jämfört med det föregående årets fiskedödlighet.
- Om, enligt prognoser från STECF, beståndsstorleken den 1 januari det år en TAC ska tillämpas överstiger eller ligger på samma nivå som den försiktighetsnivå för lekbeståndets biomassa som fastställs i artikel 6, ska fiskedödligheten under tillämpningsåret för denna TAC minska med 10 % jämfört med det föregående årets fiskedödlighet.

3. Om tillämpningen av punkt 2 b och c enligt STECF:s utlåtanden leder till en fiskedödlighet som understiger den fiskedödlighet som anges i artikel 5.2, ska rådet fastställa en TAC på en nivå som leder till en fiskedödlighet såsom anges i den artikeln.

4. När STECF lämnar sina utlåtanden enligt punkterna 2 och 3, ska den anta att beståndet året före tillämpningsåret för denna TAC fiskas med en justering av fiskedödligheten som är lika med den minskning av den högsta tillåtna fiskeansträngning som gäller det året.

5. Trots vad som sägs i punkt 2 a, b och c samt punkt 3 får rådet inte fastställa en TAC på en nivå som är mer än 20 % lägre eller högre än den TAC som fastställts för det föregående året.

Artikel 8

Förfarande för fastställande av TAC för torskbeståndet i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen

1. Varje år ska rådet besluta om TAC för torskbeståndet i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen. Dessa TAC ska beräknas med tillämpning av de avdragsregler som fastställs i artikel 7.1 a och b.

2. Dessa TAC ska inledningsvis beräknas i enlighet med punkterna 3 och 5. Från och med det år då de TAC som blir resultatet av tillämpningen av punkterna 3 och 5 blir lägre än de TAC som blir resultatet av tillämpningen av punkterna 4 och 5, ska TAC beräknas i enlighet med de senare punkterna.

3. Inledningsvis får TAC inte överstiga en nivå som motsvarar en fiskedödlighet som uppgår till följande procentandel av den beräknade fiskedödligheten för lämpliga åldersgrupper 2008: 75 % för TAC 2009, 65 % för TAC 2010 samt tillämpning av successiva minskningar med 10 procentenheter för de följande åren.

4. Därefter om bestandsstorleken den 1 januari året före det år en TAC ska tillämpas är

- högre än försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa, ska TAC motsvara en fiskedödlighet på 0,4 för lämpliga åldersgrupper,
- mellan miniminivån för lekbeståndets biomassa och försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa, får TAC inte överstiga en nivå som motsvarar en fiskedödlighet för lämpliga åldersgrupper som överensstämmer med följande formel:

$$0,4 - (0,2 * (\text{försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa} - \text{lekbeståndets biomassa}) / (\text{försiktighetsnivån för lekbeståndets biomassa} - \text{miniminivån för lekbeståndets biomassa}),$$

- på eller under gränsvärdet för lekbeståndets biomassa, får TAC inte överstiga en nivå som motsvarar en fiskedödlighet på 0,2 för lämpliga åldersgrupper.

5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 ska rådet inte fastställa TAC för 2010 och följande år på en nivå som ligger mer än 20 % under eller över den TAC som fastställts för det föregående året.

6. Om det torskbestånd som avses i punkt 1 har utnyttjats vid en fiskedödlighet som ligger nära 0,4 under tre på varandra följande år, ska kommissionen utvärdera tillämpningen av denna artikel och, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra den i syfte att säkerställa utnyttjande vid maximalt hållbart uttag.

Artikel 9

Förfarande för fastställande av TAC vid brist på uppgifter

Om STECF på grund av brist på tillräckligt korrekt och representativ information inte kan ge ett utlåtande så att rådet kan fastställa en TAC i enlighet med artikel 7 eller 8, ska rådet besluta enligt följande:

- Om STECF rekommenderar att torskfångsterna bör minskas till lägsta möjliga nivå, ska det fastställas en TAC som är 25 % lägre än det föregående årets TAC.
- I alla andra fall ska det fastställas en TAC som är 15 % lägre än det föregående årets TAC, såvida inte STECF bedömer att detta inte är lämpligt.

Artikel 10

Anpassning av åtgärder

1. När det mål för fiskedödlighet som anges i artikel 5.2 har nåtts eller om STECF meddelar att detta mål eller de minimi- och försiktighetsnivåer för lekbeståndets biomassa som anges i artikel 6 eller den fiskedödlighet som anges i artikel 7.2 inte längre är lämpliga för att behålla en låg risk för bestandsutfiskning och ett maximalt hållbart uttag, ska rådet fastställa nya värden för dessa nivåer.

2. Om STECF meddelar att något av torskbestånden inte återhämtar sig som det ska, ska rådet fatta beslut om att

- fastställa en TAC för det berörda beståndet som är lägre än den som föreskrivs i artiklarna 7, 8 och 9,

- b) fastställa en högsta tillåtna fiskeansträngning som är lägre än den som föreskrivs i artikel 12,
- c) fastställa tillhörande villkor om så är lämpligt.

KAPITEL III

BEGRÄNSNING AV FISKEANSTRÄNGNINGEN

Artikel 11

Fiskeansträngningssystem

1. De TAC som anges i artiklarna 7, 8 och 9 ska kompletteras genom ett fiskeansträngningssystem som innebär att medlemsstaterna varje år tilldelas fiskemöjligheter i form av en fiskeansträngning.
2. Rådet får på förslag av kommissionen och på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna och de utlåtanden från STECF som avses i punkt 3 utesluta vissa fartygsgrupper från tillämpningen av ansträngningssystemet under förutsättning att
- a) lämpliga uppgifter om torskfångster och fångster som kastas överbord finns tillgängliga så att STECF kan bedöma hur stor procentandel av torskfångsterna som tagits upp av respektive berörd fartygsgrupp,
- b) den procentandel av torskfångsten som bedöms av STECF inte överstiger 1,5 % av varje berörd fartygsgrupps totala fångster,
- c) inbegripande av dessa fartygsgrupper i ansträngningssystemet skulle innebära en administrativ arbetsbörda som är oproportionerlig i förhållande till dessa fartygs totala inverkan på torskbestånden.

Om STECF inte kan göra bedömningen att dessa villkor fortfarande uppfylls ska rådet inbegripa alla berörda fartygsgrupper i ansträngningssystemet.

3. Medlemsstaterna ska varje år lämna relevant information till kommissionen och STECF för att fastställa att de ovan nämnda villkoren är och förblir uppfyllda i enlighet med närmare bestämmelser som ska antas av kommissionen.

Artikel 12

Tilldelning av fiskeansträngningen

1. Rådet ska varje år besluta om den högsta tillåtna fiskeansträngningen för varje medlemsstats ansträngningsgrupp.
2. Den högsta tillåtna fiskeansträngningen ska beräknas med hjälp av en baslinje som fastställs på följande sätt:
- a) Det första året som denna förordning tillämpas ska baslinjen för varje ansträngningsgrupp vara den genomsnittliga an-

strängning i kilowattdagar som enligt STECF:s utlåtanden förbrukats under åren 2004–2006 eller 2005–2007, enligt den berörda medlemsstatens önskemål.

- b) För de efterföljande år som denna förordning tillämpas ska baslinjen vara lika med det föregående årets högsta tillåtna fiskeansträngning.

3. De ansträngningsgrupper för vilka den högsta tillåtna fiskeansträngningen ska justeras årligen ska fastställas enligt följande:

- a) Torskfångsterna för fartygen i varje ansträngningsgrupp ska utvärderas på grundval av uppgifter som inlämnas av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20 i rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾.
- b) En förteckning ska sammanställas för vart och ett av de områden som definieras i bilaga I till den här förordningen över de aggregerade ansträngningsgrupperna och deras motsvarande torskfångster, inbegripet fångst som kastas överbord. Förteckningen ska vara i stigande ordning för varje ansträngningsgrupps torskfångst.
- c) De kumulativa torskfångsterna i de förteckningar som upprättas i enlighet med led b ska beräknas på följande sätt. För varje aggregerad ansträngningsgrupp ska man beräkna summan av den ansträngningsgruppens torskfångst och torskfångsterna för alla aggregerade ansträngningsgrupper i de föregående posterna i förteckningen.
- d) De kumulativa fångster som beräknas i enlighet med led c ska beräknas i procent av den totala torskfångsten för samtliga aggregerade ansträngningsgrupper i samma område.

4. För aggregerade ansträngningsgrupper där den procentuella kumulativa fångsten som beräknas i enlighet med punkt 3 b är lika med eller överstiger 20 % ska årliga justeringar göras för de berörda ansträngningsgrupperna. Den högsta tillåtna fiskeansträngningen för de berörda grupperna ska beräknas enligt följande:

- a) Vid tillämpning av artikel 7 eller 8, genom att för baslinjen tillämpa samma procentuella justering som anges för fiskedödlighet i de artiklarna.
- b) Vid tillämpning av artikel 9, genom att för baslinjen tillämpa samma procentuella justering för fiskeansträngningen som för minskningen av TAC.

5. För andra ansträngningsgrupper än de som avses i punkt 4 ska högsta tillåtna fiskeansträngning behållas på samma nivå som baslinjen.

⁽¹⁾ EUT L 60, 5.2.2008, s. 1.

Artikel 13

Tilldelning av extra fiskeansträngningar för mycket selektiva redskap och fångstresor där man undviker torskfångst

1. Medlemsstaterna får med förbehåll för villkoren i punkterna 2-7 öka den högsta tillåtna fiskeansträngningen för sådana ansträngningsgrupper där ansträngningen har justerats i enlighet med artikel 12.4.

2. Den högsta tillåtna fiskeansträngningen får ökas inom ansträngningsgrupper där fiskeaktiviteten för ett eller flera fartyg

- a) bedrivs med endast ett reglerat redskap ombord, vars tekniska egenskaper enligt en vetenskaplig studie som utvärderats av STECF, leder till en fångst som innehåller mindre än 1 % torsk (mycket selektiva redskap),
- b) leder till en fångstsammansättning som innehåller mindre än 5 % torsk per fångstresa (fångstresor där man undviker torskfångst),
- c) utförs i enlighet med en plan för undvikande av torskfångst eller för undvikande av fångst som kastas över bord, vilken minskar fiskedödligheten för torsk bland de deltagande fartygen med minst lika mycket som den justering av fiskeansträngningen som avses i artikel 12.4, eller
- d) bedrivs i området väster om Skottland, väster om en linje som dras genom att de positioner som anges i bilaga IV, som ska mätas i enlighet med koordinatsystemet WGS84, sekventiellt förenas med loxodromer, under förutsättning att de deltagande fartygen är utrustade med satellitbaserade kontrollsystem för fartyg (VMS).

3. De fartyg som avses i punkt 2 ska vara föremål för mer övervakning, särskilt när det gäller

- a) användningen av uteslutande mycket selektiva redskap under de berörda fångstresorna i enlighet med punkt 2 a,
- b) mängden fisk som kastas över bord i enlighet med punkt 2 b,
- c) minskningen av fiskedödligheten i enlighet med punkt 2 c,
- d) mängden fisk som fångas respektive fångst som kastas över bord väster om den linje som avses i punkt 2 d,

samt omfattas av arrangemang för regelbundet lämnande av uppgifter till medlemsstaterna om uppfyllandet av de särskilda villkor som anges i dessa led.

4. Fiskeansträngningsökningen enligt denna artikel ska beräknas för vart och ett av de fartyg i de berörda ansträngningsgrupperna som opererar under de särskilda villkor som avses i punkt 2 a, b, c och d och ska inte överstiga den mängd som behövs för att kompensera för den ansträngningsjustering som avses i artikel 12.4 för de redskap som ingår i dessa åtgärder.

5. All ökning av fiskeansträngningstilldelningen som genomförts av medlemsstaterna ska anmälas till kommissionen senast den 30 april det år under vilket kompenseringen för ansträngningsjusteringen ska äga rum. Anmälan ska innehålla uppgifter om de fartyg som fiskar enligt de särskilda villkor som avses i punkt 2 a, b, c och d, den fiskeansträngning per ansträngningsgrupp som medlemsstaten förväntar sig att dessa fartyg genomför under det året och de villkor på vilka fartygens ansträngning övervakas, bl.a. kontrollarrangemangen.

6. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen senast den 1 mars varje år om storleken på ansträngningen under föregående års verksamhet.

7. Kommissionen ska begära att STECF årligen jämför den minskning av torskdödligheten som skulle bli resultatet av tillämpningen av punkt 2 c med den minskning som skulle kunna ha förväntats till följd av den justering av ansträngningen som avses i artikel 12.4. På grundval av detta utlåtande får kommissionen föreslå justeringar av ansträngningen som kan tillämpas för den berörda redskapsgruppen under det följande året.

Artikel 14

Medlemsstatens skyldigheter

1. Varje medlemsstat ska för fartyg som för dess flagg fastställa en metod för tilldelning av den högsta tillåtna fiskeansträngningen till enskilda fartyg eller grupp av fartyg mot bakgrund av ett antal kriterier, inbegripet till exempel följande:

- a) Främjande av goda fiskemetoder, inbegripet förbättring av datainsamlingen, reduktion av den mängd fångst som kastas överbord och minimering av inverkan på ungfisk.
- b) Deltagande i samarbetsprogram för att undvika onödiga bifångster av torsk.
- c) Låg miljöpåverkan, inbegripet bränsleförbrukning och utsläpp av växthusgaser.
- d) Proportionalitet när det gäller tilldelning av fiskemöjligheter i form av fiskkvoter.

2. För varje område som anges i bilaga I till den här förordningen ska varje medlemsstat utfärda särskilda fisketillstånd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd⁽¹⁾ för fartyg som för dess flagg, som bedriver fiske i det området och som använder ett redskap som ingår i någon av de redskapsgrupper som anges i bilaga I till den här förordningen.

3. För varje område som anges i bilaga I får den totala kapaciteten uttryckt i kilowatt för fartyg som har fått särskilda fisketillstånd utfärdade i enlighet med punkt 2 inte vara större än den maximala kapaciteten hos de fartyg som under 2006 eller 2007 har använt ett reglerat redskap och fiskat i det berörda geografiska området.

4. Varje medlemsstat ska upprätta och behålla en förteckning över de fartyg som har ett särskilt tillstånd enligt punkt 2 och göra den tillgänglig på sin officiella webbplats för kommissionen och övriga medlemsstater.

Artikel 15

Reglering av fiskeansträngning

Medlemsstaterna ska övervaka sina flottors kapacitet och aktivitet per ansträngningsgrupp och vidta lämpliga åtgärder om den högsta tillåtna fiskeansträngning som fastställs i enlighet med artikel 12 håller på att nås, i syfte att se till att ansträngningen inte överskrider de fastställda gränserna.

Artikel 16

Utbyte av högsta tillåtna fiskeansträngning mellan medlemsstaterna och ombildning av ansträngning

1. Den högsta tillåtna fiskeansträngning som fastställts i enlighet med artikel 11 får anpassas av de berörda medlemsstaterna med hänsyn till

- a) utbyten av kvoter som görs enligt artikel 20.5 i förordning (EG) nr 2371/2002, och
- b) omfördelningar och/eller avdrag som görs enligt artikel 23.4 i förordning (EG) nr 2371/2002 och artiklarna 21.4, 23.1 och 32.2 i förordning (EEG) nr 2847/93.

2. Den högsta tillåtna fiskeansträngning som fastställts i enlighet med artikel 12 får anpassas av den medlemsstat som avbryter utbytet av kvoter i något av de områden som nämns i artikel 3 i den utsträckning som den medlemsstaten brukade genomföra dessa utbyten under referensperioden för att fastställa de baslinjer som anges i artikel 12.2 och som behöver genomföra ytterligare ansträngning i någon av de berörda ansträngningsgrupperna för att utnyttja de kvoter som återhämtats. Denna ansträngningsombildning ska åtföljas av en minskning av den totalt tillåtna fiskeansträngningen av den medlems-

stat som har lämnat tillbaka kvoterna till den medlemsstat som har återhämtat kvoter, och därmed återspegla i vilken utsträckning dess ansträngningsgrupper har färre kvoter tillgängliga för fiske, såvida den medlemsstat som lämnade tillbaka kvoterna inte utnyttjade den motsvarande ansträngningen för att fastställa de ovannämnda baslinjerna.

3. Utan att det påverkar artikel 17.2 kan medlemsstaterna under 2009 ändra sina tilldelningar genom att överföra fiskeansträngningar och fiskekapacitet mellan de geografiska områden som avses i artikel 3 under förutsättning att denna överföring inbegriper sådant fiske som avses i artikel 13.2 a och b. Sådana överföringar ska meddelas till kommissionen. Den högsta tillåtna fiskeansträngning som avses i artikel 12.2 a ska ändras i enlighet med detta.

Artikel 17

Utbyte av högsta tillåtna fiskeansträngning mellan ansträngningsgrupperna

1. En medlemsstat får ändra sina ansträngningstilldelningar genom att överföra fiskekapacitet mellan ansträngningsgrupper enligt de villkor som anges i punkterna 2–5.

2. Överföringen ska vara tillåten mellan redskapsgrupper men inte mellan geografiska områden förutsatt att den berörda medlemsstaten lämnar information till kommissionen om genomsnittlig fångst per ansträngningsenhet (CPUE) under de tre senaste åren från sin givande och mottagande redskapsgrupp.

3. När den givande redskapsgruppens CPUE är högre än i den mottagande redskapsgruppens CPUE ska överföringen i allmänhet göras enligt förhållandet 1 kilowattdag = 1 kilowattdag.

4. När den givande redskapsgruppens CPUE är lägre än den mottagande redskapsgruppens CPUE ska medlemsstaten tillämpa en korrigeringsfaktor på den mottagande redskapsgruppens fiskeansträngning så att man kompenserar för den senare gruppens högre CPUE.

5. Kommissionen ska begära att STECF utvecklar en standardkorrigeringsfaktor som kan användas för att underlätta överföringen av fiskeansträngning mellan redskapsgrupper med olika CPUE.

KAPITEL IV

KONTROLL, INSPEKTION OCH ÖVERVAKNING

Artikel 18

Förhållande till förordning (EEG) nr 2847/93

Utöver de kontrollåtgärder som föreskrivs i detta kapitel ska de som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2847/93 gälla.

⁽¹⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

Artikel 19

Loggbokskontroller

1. Medlemsstaterna ska kontrollera att de uppgifter som lämnas in till centrumen för fiskerikontroll (FMC) för fartyg som är utrustade med kontrollsystem för fartyg (VMS) överensstämmer med den aktivitet som registrerats i loggboken med hjälp av VMS-uppgifter. Dessa dubbelkontroller ska registreras i maskinläsbart format under tre år.

2. Varje medlemsstat ska sammanställa kontaktuppgifter för inlämningen av loggböcker och landningsdeklarationer och ska lägga ut kontaktuppgifterna på sin officiella webbplats.

Artikel 20

Vägning av först landad torsk

1. Fiskefartygets befälhavare ska se till att alla torskmängder över 300 kg som fångas i de områden som anges i artikel 3 och som landas i en gemenskapshamn vägs ombord eller i landningshamnen före försäljningen eller innan den transporteras vidare. De vågar som används vid vägningen ska vara godkända av de behöriga nationella myndigheterna. Sifferuppgifterna från vägningen ska användas i den deklaration som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2847/93.

2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat tillåta att torsken vägs på en fiskauktion på medlemsstatens territorium under förutsättning att en fysisk inspektion har ägt rum vid landningen och att fisken har lagts in i sluten förpackning före transporten direkt till fiskeauktionen och att den stannar kvar i denna förpackning tills vägningen har ägt rum. Transportdokumentet ska innehålla detaljerade uppgifter om den inspektion som genomförts vid landningen.

Artikel 21

Inspektionsriktvärden

Varje medlemsstat med fartyg som berörs av denna förordning ska fastställa särskilda inspektionsriktvärden. Riktvärdena ska ses över regelbundet efter det att resultaten har analyserats. Inspektionsriktvärdena ska utvecklas kontinuerligt till dess de målräkningsriktvärden som anges i bilaga II har uppnåtts.

Artikel 22

Förbud mot omlastning

Det är förbjudet att omlasta torsk till sjöss i de geografiska områden som anges i artikel 3.

Artikel 23

Nationella handlingsprogram för kontroll

1. Medlemsstater med fartyg som berörs av denna förordning ska ta fram ett nationellt handlingsprogram för kontroll i enlighet med bilaga III.

2. Medlemsstater med fartyg som berörs av denna förordning ska före den 31 januari varje år göra sina nationella handlingsprogram för kontroll tillgängliga på sina officiella webbplatser för kommissionen och övriga medlemsstater som berörs av denna förordning, tillsammans med en tidsplan för genomförandet.

3. Kommissionen ska minst en gång per år sammankalla kommittén för fiske och vattenbruk för att utvärdera huruvida de nationella handlingsprogrammen för kontroll av de torskbestånd som omfattas av denna förordning har följts och resultaten av dessa.

Artikel 24

Anmälan i förväg

1. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes företrädare, ska innan fartyget anlöper en medlemsstats hamn eller en annan landningsplats med mer än ett ton torsk ombord, senast fyra timmar före ankomsten informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten om följande:

- a) Namnet på hamnen eller landningsplatsen.
- b) Uppskattad ankomsttid till hamnen eller landningsplatsen.
- c) Antal kilo i levande vikt av alla arter av vilka det finns mer än 50 kilo ombord.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat i vilken mer än ett ton torsk ska landas får begära att lossningen av den fångst som finns ombord inte får inledas förrän dessa myndigheter ger sitt tillstånd.

3. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes företrädare, som önskar omlasta eller lossa en kvantitet som finns ombord till havs eller landa fisk i en hamn eller ett landningsområde i ett tredjeland, ska till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten lämna de uppgifter som avses i punkt 1 minst tjugofyra timmar före omlastning eller lossning till havs eller landning i ett tredjeland.

Artikel 25

Utsedda hamnar

1. Om mer än två ton torsk ska landas i gemenskapen från ett fiskefartyg från gemenskapen ska fartygets befälhavare se till att dessa landningar endast görs vid utsedda hamnar.

2. Varje medlemsstat ska utse de hamnar i vilka alla landningar av torsk på mer än två ton ska göras.

3. Varje medlemsstat ska på sin offentliga webbplats hålla tillgänglig en förteckning över utsedda hamnar samt uppgift om inspektions- och övervakningsförfarandena vid dessa hamnar, inklusive villkoren för registrering och rapportering av de kvantiteter torsk som ingår i varje landning.

Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till samtliga medlemsstater.

Artikel 26

Toleransmarginal vid uppskattning av de kvantiteter som anges i loggboken

Genom undantag från artikel 5.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2807/83 av den 22 september 1983 om närmare bestämmelser för registrering av uppgifter om medlemsstaternas fångster av fisk ⁽¹⁾ ska den tillåtna toleransmarginalen vid uppskattning av de kvantiteter i kilo som finns ombord vara 8 % av den uppgift som anges i loggboken.

Artikel 27

Separat förvaring av torsk

Det ska vara förbjudet att ombord på ett fiskefartyg från gemenskapen i någon behållare förvara någon kvantitet av torsk blandad med någon annan art av marina organismer. Behållare som innehåller torsk ska stivas i lastutrymmet på ett sådant sätt att de är åtskilda från andra behållare.

Artikel 28

Transport av torsk

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får begära att en kvantitet torsk som fångats inom något av de i artikel 3 definierade geografiska områdena och först landats i den medlemsstaten, vägs i närvaro av kontrollörer innan den transporteras vidare från den hamn där den först landats. I fråga om torsk som landas i en hamn som utsetts enligt artikel 24 ska representativa stickprov, motsvarande minst 20 % av landningen i antal, vägas i närvaro av kontrollörer som godkänts av medlemsstaterna innan de bjuds ut till försäljning för första gången och säljs. I detta syfte ska medlemsstaterna inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande förelägga kommissionen detaljer om det stickprovssystem som ska användas.

2. Genom undantag från villkoren i artikel 13 i förordning (EEG) nr 2847/93 ska alla kvantiteter torsk som överstiger 50 kg och som transporteras till en annan plats än där den först landats eller importerats, åtföljas av en kopia av en av de deklARATIONER som avses i artikel 8.1 i den förordningen och som gäller de kvantiteter av torsk som transporteras. Det undantag som föreskrivs i artikel 13.4 b i den förordningen ska inte gälla.

Artikel 29

Särskilda kontrollprogram

Genom undantag från artikel 34c.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 får de särskilda kontrollprogrammen för de berörda

torskbestånden pågå i mer än två år från och med den dag då de trädde i kraft.

KAPITEL V

BESLUTSFATTANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Beslutsförfarande

Om det i denna förordning föreskrivs att beslut ska fattas av rådet, ska rådet besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Artikel 31

Ändringar av bilaga I

Kommissionen får på grundval av utlåtanden från STECF ändra bilaga I till denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002 och på grundval av följande principer:

- Ansträngningsgrupperna ska fastställas så homogent som möjligt med hänsyn till de biologiska bestånd som fångas, storleken på den fisk som fångas antingen som målfångst eller som bifångst och den påverkan på miljön som ansträngningsgruppernas fiske har.
- Ansträngningsgrupperna ska till antal och storlek vara kostnadseffektiva med avseende på förhållandet mellan förvaltningsbörda och bevarandebehov.

Artikel 32

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 11.3, 14, 16 och 17 i denna förordning får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Artikel 33

Stöd inom ramen för Europeiska fiskerifonden

1. För vart och ett av de fyra torskbestånd som avses i artikel 1, för de år då beståndet ligger under de relevanta försiktighetsnivåer för lekbeståndets biomassa som anges i artikel 6, ska den fleråriga planen anses vara en återhämtningsplan i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002, och enligt artikel 21 a i i förordning (EG) nr 1198/2006.

2. För vart och ett av de fyra torskbestånd som avses i artikel 1, för de år som inte avses i punkt 1, ska den fleråriga planen anses vara en förvaltningsplan i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002, och enligt artikel 21 a iv i förordning (EG) nr 1198/2006.

⁽¹⁾ EGT L 276, 10.10.1983, s. 1.

*Artikel 34***Översyn**

Kommissionen ska, på grundval av utlåtanden från STECF och efter samråd med den berörda regionala rådgivande nämnden, utvärdera förvaltningsåtgärdernas effekt på de berörda torskbestånden och på fisket efter dessa bestånd, senast denna förordnings tredje tillämpningsår och därefter vart tredje tillämpningsår samt, vid behov, föreslå lämpliga åtgärder för att ändra förordningen.

*Artikel 35***Upphävande**

Förordning (EG) nr 423/2004 ska upphöra att gälla.

*Artikel 36***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA I

Ansträngningsgrupper definieras genom en av de redskapsgrupper som anges i punkt 1 och en av de grupper av geografiska områden som anges i punkt 2.

1. Redskapsgrupper

a) Bottentrålar och not (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) med maskor:

TR1 som är 100 mm eller större.

TR2 som är 70 mm eller större men mindre än 100 mm.

TR3 som är 16 mm eller större men mindre än 32 mm.

b) Bomtrålar (TBB) med maskor:

BT1 som är 120 mm eller större.

BT2 som är 80 mm eller större men mindre än 120 mm.

c) Nät och insnrjningsnät (GN1).

d) Grimgarn (GT).

e) Långrevar (LL).

2. Grupper av geografiska områden

I denna bilaga ska följande grupper av geografiska områden tillämpas:

a) Kattegatt.

b) i) Skagerrak.

ii) Den del av Ices-sektion IIIa som inte omfattas av Skagerrak och Kattegatt,

Ices-delområde IV och gemenskapens vatten i Ices-sektion IIa.

iii) Ices-sektion VIId.

c) Ices-sektion VIIa.

d) Ices-sektion VIa.

BILAGA II

SÄRSKILDA RIKTVÄRDEN FÖR INSPEKTION

Syfte

1. Varje medlemsstat ska fastställa särskilda riktvärden för inspektion i enlighet med denna bilaga.

Strategi

2. Inspektionen och övervakningen av fiskeaktiviteten ska koncentreras på fartyg som sannolikt fångar torsk. Slumpmässiga inspektioner av transport och saluföring av torsk ska användas som en kompletterande mekanism för dubbelkontroll, för att pröva hur effektiva inspektionerna och övervakningen är.

Prioriteringar

3. Olika redskapstyper ska prioriteras olika, beroende på i vilken grad fiskeflottorna påverkas av begränsningar av fiskemöjligheterna. Därför ska varje medlemsstat fastställa egna prioriteringar.

Riktvärden

4. Inom en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna genomföra sina inspektionsprogram med beaktande av de mål som fastställs nedan.

Medlemsstaterna ska ange och beskriva vilket stickprovsförfarande som kommer att tillämpas.

Kommissionen kan på begäran få tillgång till medlemsstatens stickprovspan.

a) Inspektioner i hamnar

Som allmän regel gäller att den noggrannhetsnivå som ska uppnås minst bör motsvara vad som skulle uppnås med en enkel stickprovsmetod, varvid inspektionerna ska omfatta 20 % i antal av all den torsk som landas i en medlemsstat.

b) Inspektioner av saluföring

Inspektion av 5 % av de kvantiteter torsk som bjuds ut till försäljning på auktion.

c) Inspektion till sjöss

Flexibla riktvärden ska fastställas efter en noggrann analys av fiskeaktiviteten i varje område. Riktvärden för inspektioner till sjöss ska ange antalet patrulldagar till sjöss i förvaltningsområdena för torsk, och om möjligt ett separat riktvärde för antalet dagar med patrullering i enskilda områden.

d) Flygövervakning

Flexibla riktvärden ska fastställas efter en noggrann analys av fiskeaktiviteten i varje område och med beaktande av de resurser som medlemsstaten har tillgång till.

BILAGA III

DE NATIONELLA HANDLINGSPROGRAMMEN FÖR KONTROLL

De nationella handlingsprogrammen för kontroll ska bland annat innehålla följande:

1. Kontrollresurser

Personalresurser

- a) Antalet landbaserade och sjöbaserade inspektörer samt perioder och zoner där de ska sättas in.

Tekniska resurser

- b) Antalet patrullerande fartyg och flygplan samt perioder och zoner där de kommer att sättas in.

Ekonomiska resurser

- c) Budgetavsättningar för personalresurser samt patrullfartyg och flygplan.

2. Elektronisk registrering och rapportering av uppgifter om fiskeaktiviteter

Beskrivning av de system som tillämpas för att garantera efterlevnaden av artiklarna 19, 23, 24 och 25.

3. Utседda hamnar

I förekommande fall, en förteckning över hamnar som utsetts för landning av torsk enligt artikel 25.

4. Anmälan före landning

Beskrivning av de system som används för att garantera efterlevnaden av artikel 24.

5. Kontroll av landningar

Beskrivning av de anordningar och/eller system som används för att garantera efterlevnaden av artiklarna 19, 20, 21 och 28.

6. Inspektionsförfaranden

I de nationella handlingsprogrammen för kontroll ska det anges vilka förfaranden som kommer att följas

- a) vid inspektioner till sjöss och på land,
- b) för kommunikationen med de behöriga myndigheter som har utsetts av andra medlemsstater att ansvara för de nationella handlingsprogrammen för kontroll när det gäller torsk,
- c) för gemensam övervakning och utväxling av inspektörer, inbegripet närmare bestämmelser om vilka befogenheter de inspektörer har som är verksamma i andra medlemsstaters vatten.

BILAGA IV

Den linje som avses i artikel 13.2 d

Den linje som avses i artikel 13.2 d definieras genom att följande positioner, som ska mätas i enlighet med koordinat-systemet WGS84, sekventiellt förenas med loxodromer:

54 °30'N, 10 °35'V

55 °20'N, 9 °50'V

55 °30'N, 9 °20'V

56 °40'N, 8 °55'V

57 °0'N, 9 °0'V

57 °20'N, 9 °20'V

57 °50'N, 9 °20'V

58 °10'N, 9 °0'V

58 °40'N, 7 °40'V

59 °0'N, 7 °30'V

59 °20'N, 6 °30'V

59 °40'N, 6 °5'V

59 °40'N, 5 °30'V

60 °0'N, 4 °50'V

60 °15'N, 4 °0'V.
